

Brev till Selma Lagerlöf från Valborg Olander: 1928-1929 - 39

Olander, Valborg,

HS L 1:1

National Library
of Sweden

Karlarängen 99 den 4 Sept. 1928.

86

Min älskade!

Ja förstår väl, att jag var oroligt trött,
som inte kunde skriva första dagen sedan. Det var
ett föreskräcktigt knogande att införa alla dina, mina och
W.C:s (!!) rättelser i ett nytt exemplar, och jag trodde Berend-
sohn skulle komma i dag, såsom han gjort upp med Augustin,
samt ville då vara klar. Emellertid telefonerade han
nu, att han inte har tid förrän i morgon, onsdag. Han
är så upptagen: Skulle i dag på middag hos Laurins,
supé hos Millés. Lade: "jag har fått flera ark korrek-
tur, och är lycklig att ha fått en så god översättare".
Emellertid var det ändringar, som han ville tala om i morgon.
— Strax efteråt ringde fru Bonnier och bjöd på lunch om
torsdag jämte hämtning med bilen. Berendsohns resa inte
förrän om söndag kvällen. Jag bjöd dem båda på te
till onsdag kl. 4.

Ja, så långt har jag skrivit, innan jag
sagt det, som borde ha kommit först, nämligen
mitt outtömligt inmetiga tack för den tid, som jag
ästerigen har fått vara hos dig, sola mig i din
närhet, lära av dig visket och godhet. Och tack för
allt lekamtligt gott, som du bjuder dina gäster på,
det dietetiska bordet inte till förglömmandes, och alla
andra sager utom bordets, dessa förtjusande bilfärder, den
sista inte minst!

Jag skickar nu samtidigt dina Post-Beau-flugor,
så att du skall kunna få dina vruhja frukostar.
Mellan paketen ligga de 2 ark Korrektur, som jag
fick låna av dig, samt Heurlius fotografier, som
verkligen lägo mig till mötes. Jag hoppas du
är så snäll och skickar mig Holmquist's fotos av
din far och mor samt den bilden, där du står
bredvid solrisarna? ^{Allt} Det andra har jag nu, utom
bilden av det gamla Mirbacka.

Här var allt så fint i ordning, när jag kom,
men eljest hade portvakten råkat göra sönder
frattfatet i min toalett, och nu vänta vi förgäves
på de hantverkare, som skola bryta lös det inmurade
gumla och sätta in ett nytt. Jag får hålla till i bad-
rummet, och skynken äro brödda över möblerna. Dock
ha de lovat komma i morgon.

Jag håller på att försöka få hit Maria (Claudia)
på en vecka, men hon vill inte resa ifrån riksdags-
mannavaliet, utom om jag vill vara här i jul i stället.
Få se hur det går, om hon låter övertala sig.

Älskade, du njuter kanske av att få vara ensam
liten efter att ha ägnat hela sommaren åt andra.
Men skicka bara så mycket som möjligt arbete åt mig!
När nu det första korrekturet är expedierat, har jag ju
så gott om tid. Jag kysser dina händer och
sänder tusen tack samma tankar. Hälsa pek.
Lindgren, inspektorn och de duktiga, snälla flickorna!
Alltid din egen D-g

Den bortgångna sörjes närmast av hane,

JORDFÄSTNINGAR:

85

Stoftet efter författaren **Bo Berg-**
mans maka, fru Hildegard Bergman, född
 Hedén, vigdes på lördagen till den sista vilan
 på Norra kyrkogården. Akten ägde rum i
 Stora gravkoret, där kistan förut bisatts. De
 sörjande samlades under tonerna av Mendels-
 sohns sorgmarsch, varefter musikdirektör O.
 Morén sjöng Jag vet en hälsning mera kär.
 Härpå följde ps. 492:1—2. Jordfästning-
 gen förrättades av domprosten, professor G.
 V. Lizell, som talade över orden: I helig
 strud kommer den unga skaran. Sedan ps.
 487:3—5 sjungits utfördes begravningsmäs-
 san och efter denna sjöngs ps. 656:3—4.
 Ir Morén utförde Den store hvide Flok
 och akten avslutades med Chopins sorg-
 marsch. Ett stort antal kransar hade ägnats
 den bortgångnas minne.